

Pilda semănătorului

Și adunându-se mulțime multă și venind de prin cetăți la El, a zis în pildă:

"Teșit-a semănătorul să semene sămânța sa. Și, semănând el, una a căzut lângă drum și a fost călcată cu picioarele și păsările cerului au mâncat-o. Alta a căzut pe piatră și, răsărind, s-a uscat, pentru că nu avea umezeală. Alta a căzut între spini și, spinii, crescând cu ea, au înăbușit-o. Și alta a căzut pe pământ bun și, crescând, a făcut rod

însutit".

Acestea zicând, striga: "Cine are urechi de auzit să audă". Și ucenicii Lui Îl întrebau: "Ce înseamnă pilda aceasta?" El a zis: "Vouă vă este dat să cunoașteți tainele împărăției lui Dumnezeu, iar celorlalți în pilde, ca, văzând, să nu vadă și, auzind, să nu înțeleagă.

Iar pilda aceasta înseamnă:

Sămânța este cuvântul lui Dumnezeu. Sămânța de lângă drum sunt cei care aud, apoi vine diavolul și ia cuvântul din inima lor, ca nu cumva, crezând, să se mântuiască. Cea de pe piatră sunt aceia care, auzind cuvântul, îl primesc cu bucurie, dar aceștia nu au rădăcină; ei cred până la o vreme, iar la vreme de încercare se leapădă. Cea căzută între spini sunt cei ce aud cuvântul, dar umblând cu grijile și cu bogățiile și cu plăcerile vieții, se înăbușă și nu rodesc. Iar cea de pe pământ bun sunt cei ce, cu inima curată și bună, aud cuvântul, îl păstrează și rodesc într-o răbdare". (Luca 8, 4-15)

Simbolurile pildei:

Semănătorul – Dumnezeu, Iisus Hristos, venit în lume; preoții, până la a doua Lui venire.

Sămânța – Cuvântul/ învățătura/ poruncile lui Dumnezeu.

Pământul unde seamănă - sufletul omului; toți oamenii din lumea toată.

Oamenii (care calcă sămânța în picioare) **și păsările** (care mănâncă semințele) - diavolii, ce se împotrivesc lui Dumnezeu

Roadele însutite ale semințelor încolțite – faptele bune, sfințenia omului, mântuirea omului, viața veșnică.

Locurile în care au căzut semințele – 4 feluri în care oamenii primesc cuvântul Lui, din diferite motive.

- **locul/pământul de lângă drum, nearat și bătătorit**, unde sămânța e **călcată în picioare și păsările au mâncat-o** - "cea de lângă drum sunt cei care aud, apoi vine diavolul și ia cuvântul din inima lor, ca nu cumva, crezând, să se mântuiască:" oamenii leneși, indiferenți, nepăsători, ușuratici și grăbiți care umblă mereu după afacerile mărunte ale vieții, nu se opresc să cugete la înțelesul învățăturilor auzite în Biserică. Vorba le intră pe o ureche, le iese pe alta, ei rămân cu sufletul gol ca înainte; imediat ce au auzit cuvântul, diavolii îi fac să-l uite.

- **locul/pământul pietros**, unde sămânța **răsărind, s-a uscat, pentru că nu avea umezeală** – *“cea de pe piatră sunt aceia care, auzind cuvântul îl primesc cu bucurie, dar aceștia nu au rădăcină; ei cred până la o vreme, iar la vreme de încercare se leapădă”* – oamenii superficiali, cu inima împietrită; învățătura auzită de ei se prinde o clipă, iar la ispită, se leapădă; primesc cuvântul cu ușurătate, cu entuziasm exterior, iar când pierе entuziasmul, și credința lor se ofilește; de aceea cred pentru puțin timp, iar la vreme de încercare se îndepărtează.
- **locul/pământul cu spini** unde sămânța, **crescând odată cu spinii, aceștia au înăbușit-o** – *“Cea căzută între spini sunt cei ce aud cuvântul, dar umblând cu grijile și cu bogăția și cu plăcerile vieții, se înăbușă și nu rodesc”* - oamenii copleșiți de griji/ bogății/ plăceri/ preocupări: întâi primesc învățătura cu bucurie, dar goana după avere și alte ambiții le înăbușă cu totul.
- **pământul bun** – **“alta a căzut pe pământul cel bun și, crescând, a făcut rod însutit”** – *“Iar cea de pe pământ bun sunt cei ce, cu inimă curată și bună, aud cuvântul, îl păstrează și rodesc întru răbdare.”* - oamenii care cred, primesc și împlinesc voia/Cuvântul lui Dumnezeu cu stăruință, cu răbdare și cu inima bună. După cum sămânța dă rădăcini multe care pătrund bine în pământ și hrănesc bine planta, făcând-o să rodească, tot așa și vorba auzită de un om cu minte, se înrădăcinează în sufletul lui și-i arată calea spre fapta bună.

Învățăături morale:

- Dumnezeu pe toți îi cheamă la Sine și-i vrea mântuiți. Dar nu toți primesc cu aceeași dragoste Cuvântul Lui, pentru că nu toți au urechile sufletului deschise și curate, încât să poată auzi cuvântul, să-l primească și să-l îplinească. ”Cine are urechi de auzit, să audă!”(Matei 13, 9), strigă Domnul, ca să arate că primirea cuvântului stă în puterea fiecăruia.
- El seamănă învățătura Sa în toți oamenii, căci toți oamenii își pot schimba inima prin pocăință (”ararea” inimii prin căința pentru păcate, curățarea inimii de pietre (bogăția, grijile) și spini (plăcerile, suferințele) prin oprirea, abținerea de la rău).
- Învățăturile lui Dumnezeu nu rodesc la fel în sufletele tuturor oamenilor pentru că oamenii nu vor să se schimbe, nu pentru că Dumnezeu nu poate să-i schimbe.
- Să ascultăm, păstrăm și aplicăm în viața noastră învățătura lui Dumnezeu.
- Nu tot ce semeni răsare. Nu orice sfat bun dat cuiva va fi și ascultat. Să nu ne descurajăm, ci să semănăm cu inimă largă, ca Dumnezeu.
- Pentru ca învățătura lui Dumnezeu să ne ducă la mântuire, e nevoie să primim cuvântul/învățătura cu credință/ încredere, să-l ținem minte, să ne gândim mereu la el și, cu răbdare și bărbăție (împotriva tuturor piedicilor), să-l ducem la împlinire! Sămânța, Cuvântului Dumnezeiesc trebuie îngrijită prin fapte bune spre a rodi mântuire.

Parable of the sower

And when much people were gathered together, and were come to him out of every city, he spoke by a parable: A sower went out to sow his seed: and as he sowed, some fell by the way side; and it was trampled down, and the birds of the air devoured it. And some fell upon a rock; and as soon as it was sprung up, it withered away, because it lacked moisture. And some fell among thorns; and the

thorns sprang up with it and choked it. And other fell on good ground, and sprang up, and bore fruit a hundredfold. And when he had said these things, he cried, He that hath ears to hear, let him hear. And his disciples asked him, saying, What might this parable be? And he said, to you it is given to know the mysteries of the kingdom of God: but to others in parables; that seeing they might not see, and hearing they might not understand. Now the parable is this: The seed is the word of God. Those by the way side are they that hear; then comes the devil, and takes away the word out of their hearts, lest they should believe and be saved. Those on the rock are they, which, when they hear, receive the word with joy; and these have no root, for a while they believe, and in time of temptation fall away. And that which fell among thorns are those who have heard, but go forth, and are choked with cares and riches and pleasures of this life and bring no fruit to perfection. But that on the good ground are those who, in an honest and good heart, having heard the word, keep it, and bring forth fruit with patience. (Luke 8, 4-15).

The symbols of the parable:

The sower – God, Jesus Christ, come into the world; the priests, until His second coming.

The seed – The word/teaching/commandments of God.

The soil to be seeded -Human soul; All the people in the entire world.

People (who trampled down the seed) **and the birds** (that ate the seeds)- the Devils who oppose God

The multiplied fruits of the sprouted seeds – good deeds, man's godliness, man's salvation, eternal life.

Places in which the seeds fell – 4 ways people receive His word for different reasons.

- **Ground/soil by the road, not tilled and hard**, where the seed is **trampled down and the birds ate it** – *Those by the way side are they that hear; then comes the devil, and takes away the word out of their hearts, lest they should believe and be saved.* Lazy indifferent, careless people, who are rushing after the petty affairs of life, do not stop to ponder the meaning of the teachings heard

in church. The words enter one ear, come out the other, they remain with an empty soul just as before; As soon as they hear the word, the Devil makes them forget it.

- **The rocky ground/soil**, where the seed, having sprung, **it dried, because it didn't have moisture** – *Those on the rock are they, which, when they hear, receive the word with joy; and these have no root, for a while they believe, and in time of temptation fall away.* – Superficial people with a petrified heart; The teachings heard by them take root for a moment, and in time of temptation, they fall away; They receive the word easily, with enthusiasm, and when the enthusiasm goes away, their faith withers; That's why they believe for a little while, and in trying times they drift away.
- **The thorny ground/soil** where the seed, **growing with the thorns, gets smothered by them**—
- *And that which fell among thorns are those who have heard, but go forth, and are choked with cares and riches and pleasures of this life and bring no fruit to perfection* - People overwhelmed with cares/wealth/pleasures/concerns: at first, they receive the teaching with joy, but the pursuit of wealth and other ambitions chokes everything.
- **Good ground/soil** – *And other fell on good ground, and sprang up, and bore fruit a hundredfold* - *But that on the good ground are those who, in an honest and good heart, having heard the word, keep it, and bring forth fruit with patience.* People who believe, receive and fulfill the will/word of God with perseverance, patience and a good heart. As the seed gives many roots which penetrate well into the ground and provide good nourishment for the plant, making it fruitful, so the word, heard by a wise man, takes root in his soul and shows him the way to good deeds.

Moral teachings:

- God calls all people to Himself and He wants all to be saved. But not all people receive His word with the same kind of love, because not all of them have the ears of their soul open and clear that they can hear the word, receive it and fulfill it. *"He who has ears to hear, let them hear!"* (Matthew 13, 9), the Lord cries out, to show that the acceptance of the word lies in the power of each person.
- He sows His teaching to all people, for all have the capacity to change their hearts through repentance ("plowing" the heart through remorse for sins, purging the heart of stones (wealth, cares) and thorns (pleasures, sufferings) by refraining, abstaining from evil things).
- The divine teachings don't produce the same fruit in the souls of all people because some people don't want to change, not because God can't change them.
- To listen, preserve and apply the divine teaching in our lives.
- Not everything you sow will take root and spring up. Not every good advice given to someone will be accepted. Let us not be discouraged, but let us sow with a good heart, like God.
- In order for God's teaching to lead us to salvation, we need to receive the word/teaching with faith/trust, to remember it, to always think of it and, with patience and tenacity (against all obstacles), to fulfill it! The seed, the word of God must be nourished by good deeds in order to produce the fruit of salvation.